

Resume

“Drengene” er ballet i corporate dresscode. “Drengene” er Mikkel B. Grevsens blæseinstrumenter og elektroniske livemusik flettet sammen med tre balletdanseres sanselige udforskning af drengeskroppen i Sebastian Kloborgs koreografi. Det hele spindes ind i videokunstner Frederik Valentins rå, uforfinede æstetik. Hver aften optager han et live-videoværk som et konstant varierende scenografisk univers. Kom til en multikunstnerisk kamp hvor ballettens yndefulde æstetik undersøger vores perception af den ekspressive krop med forventningerne til køn og identitet. Ingen aftener vil være ens.

Med udgangspunkt i ballettens stærkt kønsopdelte udtryk, vil værket nuancere tidligere tiders dyrkning af en ensidig kønsstereotyp. Blidhed sameksisterer med vold, komfort med væmmelighed, magt med omsorg i en ny form for fysisk poesi.

Værket undersøger det stærke og det porøse som ligestillede frem for modsætninger og udfordrer vores forventninger til, hvordan vi er afhængige af vores køn.

Selvom forestillingen tager udgangspunkt i drengeskønnet, er perspektivet bredere og handler om menneskelig frihed: retten til at være den, man er, uden at være begrænset af snævre forestillinger om køn. *Drengebilleder* henvender sig derfor til både mænd og kvinder og til alle, der på et tidspunkt har følt sig fastholdt i en bestemt rolle eller forventning.

Vi ønsker at nå mennesker på tværs af alder, baggrund og tilknytning til kunstlivet – også dem, der måske ikke normalt opsøger scenekunst, men som kan genkende sig selv i de normer og begrænsninger, der knytter sig til kønsroller.

Kunstnerisk vision

Vi befinder os i en omkalfatrende tid. En tid, hvor vi skal forhold os til konsekvenserne af århundreders fastholdelse- og forherligelse af en maskulinitet, som blev defineret i en anden tid; i en anden verden. Vi oplever en maskulinitet, som har dannet grobund for de konflikter og katastrofer, vi lige nu gennemlever, og vi ønsker at være med til at vise nye veje for *det maskuline*.

Drengene er en tværæstetisk-, fysik-, og visuel danseforestilling. Det er et værk som befinder sig i et grænseland mellem scenekunst, dans, filmkunst, litteratur og moderne kompositionsmusik. Værket tager udgangspunkt i dans og performance, bruger balletten som formsprog og har samtidig en *live* video-del. Medvirkende er dansere, som alle stammer fra – eller stadigvæk er en del af balletten.

Med værket *Drengene* ønsker vi at sætte fokus på menneskelig natur i en unaturlig verden, at nuancere forståelsen af maskulinitet og at gøre op med tidligere tiders giftige dyrkning af en ensidig kønsstereotyp. Det er et værk omhandlende magt, seksualitet og accept af individets plads i verden i en hymne over menneskelig natur og den *struktur*, som tvinges ned over det menneskelige sind. Det er en scenisk og poetisk undersøgelse af maskuline vaner, roller og følelser med et ønske om at vise, at det stærke og det porøse ikke nødvendigvis er modsætninger; og med et ønske om at redefinere det maskulines karakteristika.

Realisering

Vi, det kunstneriske hold - **Sebastian Kloborg** (koreograf), **Frederik Valentin** (kunstner/instruktør), **Mikkel B. Grevsen** (komponist) - er alle mænd med små børn, og mænd som nu skal tage stilling til, hvordan vi vil præsentere et maskulint forbillede for vores børn. Hvordan ville verden have set ud, hvis den i stedet var bygget på feminitet?

Gennem 5 sceniske billeder á 8-10 minutter ser vi tre dansere i en klassisk, maskulin magtuniform. De tre mennesker nedbryder og afpiller løbende uniformen – både fysisk og metafysisk - og søger gennem omfavnelser, slåskamp, boksning, ballet og kropslig repetitioner svar på, hvordan det maskuline kan blive til en levedygtig energi i en fremtidig verden.

Den velkendte scene/sal-oplevelse nedbrydes, når forestillingen opføres på gulvet med publikum placeret rundt om en firkantet scenisk afgrænsning.

Scenografien er åben, ledninger ligger fremme, make up-spejlet kan ses og tøjstativet står fremme.

Vi har en musikstation i den ene side, og vi har en storskærm som baggrund. Lyssætningen er spartansk.

Når publikum ankommer, varmer danserne op, tager make up på og gør sig klar. Vi ønsker at vise processen og at åbne værket og lade publikum være en del af forestillingen.

Med på scenen er live-musik fremført af musiker og komponist, Mikkel B. Grevsen. Med på scenen er samtidig kunstner og instruktør, Frederik Valentin som *live*-filmer forestillingen.

Filmningen processeres *live* op på lærredet bag danserne og giver et ekstra metalag til fortællingen, hvor visse momenter, teksturer, bevægelser, lys, publikummer, detaljer i rummet eller dansepositioner kan fremhæves i nuet. Alle bevægelser iscenesat og koreograferet af Sebastian Kloborg.

De medvirkende har siden 2020 arbejdet med en vision om at ville vise en ny vej for *det maskuline* gennem balletten og at ville reformere selvsamme kunstart, som er voldsomt under pres og som i disse tider undergår en forvandling. En forvandling, hvor der gøres op med tidligere tiders syn på netop krop, køn og identitet. Vi ønsker gennem *Drenge* at udstille den systematiske undertrykkelse af det feminine, ligesom vi med værket vil forsøge at give et svar til de generationer, som har sat børn i verden – men som selv blev frarøvet en naturlig feminitet, og som aldrig fik forudsætningerne for at kunne tilegne sig et følelssprog.

Værket er klare linjer, der udvikles og afvikles. Det er sorgfulde udbrud og åbne klange. Dybest set og forhåbentlig også bare: smukt at flyde ind - og at give sig hen til.

Arbejdsproces

Denne ansøgning og den planlagte videre realisering og afvikling er sidste fase i en tretrinnsmodel, som startede i 2021 med et filmværk (se link 1). Filmværket dannede baggrund for en ansøgning om støtte på 150.000 kr. til videre udvikling, som vi fik bevilget af Statens Kunstfond i 2022. Udviklingen foregik over flere omgange i 2023 og kulminerede med en workshop (se udpluk fra workshop i link 2+3), hvor vi udviklede og kom i dybden med de forskellige elementer i værket. Nu er vi så klar til endelig

realisering og turné rundt i landet – bl.a. med endnu en solid støtte og blåstempling fra Statens Kunstfond.

For alle medvirkende har det været en enormt givende proces og en kæmpe oplevelse at arbejde med de her forskellige trin over flere år; og det har været smukt at se et værk, som roligt og sikkert har taget form og er blevet skåret ind til benet for hver gang, vi har realiseret et trin: Som dråber af indfanget tid har vi udarbejdet et kollektivt udtryk, hvor umiddelbare tankerækker, noter, afbrudte blikke og spontane indfald har fået plads. I processen har de medvirkende oplevet at kunne udforske eget sind samtidig med at rummet også blev fyldt af en kollektiv bevidsthed om: at det her er vigtigt – for *kunsten* og for *debatten* i samfundet. Processen har været en undersøgelse af hvordan natur, figurer og mønstre hænger sammen med vores eget indre liv, figurer og tankemønstre. En undersøgelse som nu har manifesteret sig i en række helt konkrete sceniske billeder, forløb, musik og film.

Kommunikation og publikumsudvikling

Med vores dualistiske ramme forsøger vi at udfolde tilgængeligheden af værket og interaktionen med publikum. Vi forlænger kommunikationen af værket gennem perspektivering af forestillingens metalag og gennem samtale med gæsten, som er forskellige fra dag til dag. Vi forsøger på den måde at strække tiden i værket og at indtænke en helstøbt publikumsoplevelse.

Værket er levende, åbent og leger med formatet, hvor et filmisk aspekt og et fysisk rum bliver en del af dansen og musikken. Værket pirrer vores sanser og vores opfattelse af, hvad en forestilling egentlig er ved aldrig at blive færdig. Vi ønsker med værket at rykke kunsten ud i landet og via etablerede kunstinstitutioner at formidle musik, scene- og filmkunst på en ny måde.

Samtidig arbejder vi aktivt med at nå et bredere publikum. Selvom værket tager udgangspunkt i drengeskønnen, er perspektivet universelt og handler om menneskelig frihed og retten til at være den, man er. Derfor henvender *Dreng* sig til både mænd og kvinder og til mennesker, som kan genkende sig selv i de forventninger og begrænsninger, der knytter sig til køn og identitet.

Vi ønsker med værket at bidrage til en styrket demokratisk samtale og at give et indblik i en verden, som for mange kan virke finkulturel og svær at aflæse. Værkets kerne er dansen og musikken, men samtidig udvider værket sig gennem en stærk formidlingsdel, der skaber direkte dialog med publikum.

Dreng fortjener støtte, fordi værket forener ny dansk kompositionsmusik med scenekunst, ballet og film i en modig, tværfaglig udforskning af maskulinitetens fremtid. Musikken, komponeret og fremført live af Mikkel B. Grevsen, fungerer som et selvstændigt dramatisk lag, der kontinuerligt påvirker og påvirkes af danserne og den live-genererede filmiske fortælling. Værket nedbryder traditionelle skel mellem komponist, performer og publikum og skaber en sanselig oplevelse, hvor lyd, bevægelse og billede smelter sammen i realtid. Projektet repræsenterer nyskabende dansk musikdramatik på højt niveau og bidrager til at forny feltet.

Værket har premiere på **Teater Sort/Hvid d. 12. september 2026** i København.

Perspektivering

Vi som kunstnerisk kerne oplever en verden, hvor maskulinitet står som symbol på magt, handlekraft, udvikling, rigdom og vækst, men hvor konsekvenserne af denne energi er ulighed, krig, krise og et menneskeligt sind i opbrud. Vi oplever en maskulinitet som udskyder naturen og som bevæger sig væk fra den. Hvilket konsekvenser har maskulinitet haft for vores nutid – og har den dannet grundlag for en verdensanskuelse, som vi ønsker at videregive til fremtidige generationer?

I diskrepansen mellem menneskelig natur, -krop og -sind slår verden sprækker, og kontrasterne derfra sætter verden i flammer. Måske har vi altid levet i en brændende verden - måske er det bare først, når man når en vis alder, at man indser det; eller når man får børn og skal præsentere dem for den verden, de skal leve videre i, at det går op for en.

Oplevelsen af at sætte børn i verden har givet os en bevidsthed om det forgængelige og vores midlertidige væren i verden – men er samtidig blevet en katalysator for at ville overlevere en mere åben, forstående og empatisk verden, end den vi selv fik.

Vi vil gøre op med en verden, hvor det maskuline er lig med en fornægtelse af egen dødelighed – og en verden hvor det maskuline, det handlekraftige, det modige defineres af mænd uden empati og af mænd, som ikke kan forestille sig, at der skal bo menneske på denne klode efter dem selv.

Vi vil gøre op med en rovdrift på vores verden og på fremtidens menneskers mulighed for et lige- og meningsfuldt liv.

For os at se er det af største betydning, at vi som skabende kunstnere tager vores rolle som bevidsthedsudvidere alvorligt, og at vi hele tiden tager os selv og kunsten seriøst ved igen og igen at afmontere os selv, byde os selv til, nedpille og genopbygge i en konstant kommentar til vores samtid og i en bevægelse mod nye retninger. Vi ønsker at afmontere konformiteten i det velkendte, at sætte vores egen kunstneriske integritet på spil og at udfordre den udøvende kunst. Det ønsker vi at gøre for at bidrage til en stadig udvikling af kunsten og samfundet.

Værket kommer til at afspejle det, vi alle har brug for og kommer til at indramme hvad kunst er: et fælles åndedrag i en voldsom verden.